

РЕШЕНИЕ

№ 3139

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 08.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **11125** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 107, ал. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвП).
Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от О. В. К., против т. 1 от Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-2923/13.10.2021г., издадена от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ С. към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на заповедта. По същество се твърди, че не е безспорно доказан възмездният характер на извършваната дейност по превоз на пътници, както и че продължителността на приложената ПАМ не съответства на целта на закона. Искане се отмяна на заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., която поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът – директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ С. не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-2923/13.10.2021г., издадена от директора на РД „Автомобилна администрация“ С. към ИА „Автомобилна администрация“, в частта по т. 1, с която е приложена следната принудителна

административна мярка: 1. По чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Закона за автомобилните превози – временно спиране от движение, чрез сваляне и отнемане на предна регистрационна табела на лек автомобил от кат. М1, марка „С. Ц4 П.“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца.

Заповедта е издадена на основание чл. 107, ал. 1 във вр. с чл. чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „а“ и т. 4, б. „б“ от ЗАВП, а от фактическа страна е мотивирана с констатациите, съдържащи се в Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Серия А-2021 № 297182 от 12.10.2021г.

В обстоятелствената част на заповедта е посочено, че на 12.10.2021г., около 14:45 часа, в [населено място], ж.к. „М. П“, [улица] срещу магазин НИТ М., при извършена проверка за спазването на ЗАВП, ЗДВП и издадените по приложението им подзаконни нормативни актове, Т. Б., инспектор в РД „АА“ С., е установил, че А. К., водач на лек автомобил от кат. М1, марка „С. Ц4 П.“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], извършва превоз на пътници срещу заплащане от кв. Сухата река, [улица] бл. 22А до ж.к. „М. П“, [улица], видно от обяснение от пътника К. Н. и от Протокол № 0461564/12.10.2021г., съставен от длъжностни лица – инспектори по приходите в ЦУ на НАП.

Прието е, че водачът на МПС А. К. извършва превоз на пътници – К. Н. и М. С., срещу заплащане без да притежава лиценз за извършване на превоз на пътници, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Като доказателства по делото са приобщени обясненията, дадени от единия пътник, както и Протокол № 0461564/12.10.2021г., съставен от длъжностни лица – инспектори по приходите в ЦУ на НАП. Сведенията, дадени в хода на административното производство, са допустими доказателствени средства по АПК, по аргумент от чл. 44, ал. 2 от същия нормативен акт. Пътникът, който е инспектор по приходите в ЦУ на НАП, е дал сведения, че във връзка с извършване на контролни действия съвместно с органите на МВР и ИА „АА“, на 12.10.2021г. заедно с колегата му М. С. свалили мобилното приложение „М.“ на мобилно устройство, от което поръчали услуга „превоз на пътници“ от адрес [населено място],[жк], [улица], бл. 22А до[жк], [улица]. След около 5 минути на посочения адрес пристигнал автомобил марка „С. Ц4 П.“, с рег. [рег.номер на МПС] и водач А. К., който ги превозил до адреса в[жк], като за услугата К. Н., инспектор по приходите, заплатил на водача на МПС сумата 10 лв. с една банкнота с номинал 10 лв. За услугата не бил издаден фискален касов бон, бон от кочан, билет или друг документ за придобития доход.

За установяване на релевантните за делото обстоятелства са събрани гласни доказателства посредством разпит на Т. Г. Б., инспектор в РД „АА“ С., актосъставител, и И. Д. С., инспектор в РД „АА“ С., свидетел при установяване на нарушението и при съставянето на акта. Свидетелите са дали сведения, че на 12.10.2021г. била извършена съвместна проверка от РД „АА“, Икономическа полиция и НАП за установяване на нерегламентиран превоз на пътници. В акцията участвали подставени лица – служители на НАП, които трябвало да поръчат превозно средство за превоз от точка А до точка Б срещу заплащане. Около 14:45 часа ги извикали на [улица] срещу магазин ХИТ за водач, който превозил пътници от[жк]до[жк], като клиенти на водача били служители на НАП, които заплатили за превоза. При извършена справка било установено, че водачът не притежава лиценз за извършване

на превоз на пътници и не е включен в удостоверението за извършване на таксиметрова дейност на пътници. Съдът кредитира показанията на двамата свидетели, тъй като същите са последователни, непротиворечиви и намират опора в събраните по делото писмени доказателства.

Не е спорно по делото, че автомобил марка „С. Ц4 П.“, с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на [фирма].

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган по чл. 107, ал. 1 от ЗАВП, съгласно който принудителните административни мерки по чл. 106 и 106а се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или упълномощени от него длъжностни лица.

Процесната заповед е издадена от директора на Регионална дирекция „АА“ С., който с т. 4 от заповед № РД-01-43/23.01.2020г. на изпълнителния директор на ИА „АА“ (л. 43) е оправомощен да издава заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 106 и чл. 106а от ЗАВП. Видно от приложената на л. 44 от делото Заповед № 589/31.01.2020г. Ч. А. К. е преназначен на длъжност директор на РД „АА“ С., считано от 04.02.2020г.

При постановяването на заповедта са спазени изискванията за писмена форма и реквизити на административния акт. Изрично са посочени, както правното основание за прилагане на принудителната административна мярка - чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗАВП, така и фактическите съображения за издаването на заповедта. В акта се съдържа словесно описание на констатирания от контролните органи нерегламентиран превоз на пътници. Фактическата обстановка е описана и чрез изрично позоваване на констатациите в съставения АУАН серия А-2021 бл. № 297182/12.10.2021г.

Съдът не споделя доводите в жалбата, че заповедта е издадена в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК поради това, че е посочен единствено крайният срок на мярката – 12 месеца. Неоснователно е възражението, че административният орган е следвало да определи срок, за който се налага мярката в рамките на 12 месеца. Разпоредбата на закона гласи, че мярката "временно спиране от движение на моторно превозно средство" се налага до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца, т.е. продължителността на мярката е под условие – до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца, което от двете събития настъпи първо – отстраняването на нарушението или изтичането на срока от 12 месеца. Тъй като продължителността на мярката е определена от закона, административният орган не е имал задължение да излага съображения и мотиви относно срока на същата.

При проявлението на юридическите факти, съдържащи се в хипотезата на визираната норма, органът е длъжен да приложи предвидената в диспозицията ПАМ и то за посочения срок – до отстраняване на нарушението. Вярно е, че същият е относително определен, но това съвсем не е равнозначно на неопределеност, изискваща допълнително конкретизиране. Напротив – моментът, до който ще действа мярката, е изрично дефиниран в закона и е обусловен от факта на отстраняване на нарушението. В хипотезата на чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗАВП органът действа в условията на обвързана компетентност. Следователно възпроизвеждайки текста на чл. 106а, ал. 1, т.

1, б. „а“ ЗАвП, в частта относно срока на мярката, органът не е нарушил изискването за мотивираност на волеизявлението си, а е изпълнил точно нормативното предписание.

В този смисъл е актуалната практика на ВАС - решение № 290 от 13.01.2022 г. по адм. д. № 6731/2021 г. на ВАС, VII отд.; решение № 1378 от 15.02.2022 г. по адм. д. № 8610/2021 г. на ВАС, VII отд.

В решение № 12968 от 17.12.2021 г. по адм. д. № 5866/2021 г. на ВАС, VII отд. е посочено следното: „Следователно възпроизвеждайки текста на чл. 106 а, ал. 1, т. 4, б. "б" ЗавтП в частта относно срока на мярката, противно на изводите на АС - Силистра и обратно на досегашната практика на Върховния административен съд (в това число: решение № 8826 от 23.07.2021 г., постановено по адм. дело № 5039/2021 г., VII о. на Върховния административен съд, решение № 8825 от 23.07.2021 г., постановено по адм. дело № 5045/2021 г., VII о. на Върховния административен съд, решение № 7663 от 25.06.2021 г., постановено по адм. дело № 5911/2021 г., VII о. на Върховния административен съд, решение № 6454 от 28.05.2021 г., постановено по адм. дело № 13522/2020 г., VII о. на Върховния административен съд), която с оглед възприетото становище следва да се изостави, органът не е нарушил изискването за мотивираност на волеизявлението си, а е изпълнил точно нормативното предписание“.

В жалбата е цитирана именно предишната практика на ВАС, обективирана в посочените по-горе решения по адм. дела №№ 5911/2021г.; 13522/2020г. и 5045/2021г., която вече не е актуална.

При постановяване на заповедта не са допуснати съществени процесуални нарушения. Органът е събрал необходимите доказателства, с което правилно е установил фактическата обстановка.

Заповедта съответства с материалния закон.

По смисъла на чл. 106а, ал. 1 от ЗАвП за преустановяване на административните нарушения по този закон се прилагат изрично посочени ПАМ, имащи характер на преустановителни ПАМ. Именно такава е и мярката по чл. 106а, ал. 1, т. 1, изразяваща се във "временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца“. За прилагане на ПАМ по чл. 106а, ал. 1, т. 1 от ЗАвП е необходимо да е извършено административно нарушение, в случая по б. „а“, в какъвто смисъл са фактическите констатации на контролните органи, а именно извършване на обществен превоз на пътници или товари с пътно превозно средство, без за него да има издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или заверено копие към лиценза на Общността. Коментираната ПАМ се осъществява, според чл. 106а, ал. 2, т. 1 от ЗАвП, чрез сваляне на предната табела с регистрационен номер и отнемането ѝ заедно с документа, удостоверяващ регистрацията на превозното средство, в случаите по ал. 1, т. 1 и 3, букви "б" и "в".

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за автомобилните превози, обществен превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари – лиценз на Общността, удостоверение за регистрация за извършване на "Пътна помощ" или удостоверение за регистрация – за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон. Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" води регистър към лицензите на Общността и лицензите за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България.

Р. съдържа: № на лиценз, наименование и правна форма на превозвача, ЕИК, адрес на управление на превозвача, имената на професионално компетентното лице, брой копия или удостоверения към съответния лиценз, издадените наказателни постановления, списък на превозните средства, с които превозвачът извършва дейността.

По делото не е спорно, че процесното МПС не притежава лиценз за извършване на превоз на пътници на територията на Република България, лиценз на Общността за извършване на международен превоз на пътници или удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници. Допълнително в оспорената ПАМ е посочено, че процесното МПС марка „С. Ц4 П.“, с рег. [рег.номер на МПС] е лек автомобил от категория М1, с който изначално не може да се осъществяват превози на пътници и товари, вкл. за собствена сметка по арг. от чл. 7 б, ал. 1 от ЗАВП.

За да се приложи мярката по чл. 10ба от ЗАВП е необходимо кумулативното наличие на две материалноправни предпоставки: 1.) да е извършен обществен превоз на пътници или товари и 2.) превозът да е осъществен с МПС, за което няма издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или няма заверено копие към лиценз на Общността.

Съгласно легалната дефиниция на § 1, т. 1 от ДР на ЗАВП „Обществен превоз“ е превоз, извършван за чужда сметка или срещу заплащане и икономическа облага, който се извършва с моторно превозно средство, а според § 1, т. 2 от ДР на ЗАВП "Превоз на пътници" е дейност на лице, което извършва услуги по извършване на превоз на пътници с моторно превозно средство за чужда сметка или срещу заплащане или икономическа облага.

За моторното превозно средство, с което се извършва обществен превоз, следва да има издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или заверено копие към лиценз на Общността, или е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници.

В случая по делото е категорично установено, че с превозно средство - лек автомобил от кат. М1, марка „С. Ц4 П.“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], е извършен превоз на двама пътници (служители на НАП) от[жк]до[жк], [населено място], за която услуга е заплатена сумата от 10 лева. Основният критерий за квалифицирането на превоза като „обществен“ е възмездният характер на дейността (заплащането на превоза). В този смисъл е налице осъществен „Обществен превоз“ по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на З.

Втората материалноправна предпоставка за прилагане на ПАМ по чл. 10ба, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗАВП визира липса на издадени документи - удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, респ. заверено копие към лиценз на Общността. Това са отрицателни факти, чието доказване не е в тежест на ответника. Напротив, в тежест на жалбоподателя е да докаже, че за притежаваното от него МПС, с което е извършен превоз на пътници, има издадени посочените документи. Такива доказателства не са представени нито в хода на административното, нито в хода на съдебното производство.

Изложеното обосновава извод, че е налице фактическия състав на чл. 10ба, ал. 1, т. 1 от ЗАВП за прилагане на принудителна административна мярка, поради което оспорената заповед е материално законосъобразна, в частта ѝ по т. 1.

Спазена е и преследваната от закона цел. ПАМ са инструмент на държавата за обезпечаване на законосъобразното осъществяване на определени правоотношения

чрез налагане на държавната принуда. Те имат превантивен и/или преустановителен характер, чието предназначение е да се осуети възможността на дееца да извърши други подобни нарушения и да се предотвратят неблагоприятните последици от това. Именно, с оглед непосредствената цел за ограничаване/преустановяване на евентуално противоправно поведение и обезпечаване на обществения интерес, е наложена и процесната ПАМ, която има ограничено по време действие само до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца. В случая се касае за автомобилен превоз на пътници, което е дейност с повишен риск за живота и здравето на хората. Това е наложило законодателят да установи специални изисквания, гарантиращи определено ниво на професионална компетентност и благонадеждност на водачите, техническа изправност и пригодност на моторното превозно средство. Значимостта на ценностите, върху които тази професионална дейност рефлектира, е обусловила подробна регламентация на национално и на европейско ниво. В тази връзка законодателят в чл. 6, ал. 1 от ЗАВП императивно е посочил, че тези превози могат да се извършват само от превозвачи, които притежават лиценз или удостоверение за регистрация. Затова и извършването на която и да е от формите на регламентираната и контролирана дейност от ЗАВП без надлежно разрешение, лиценз или регистрация, е въздигнато в административно нарушение от една страна, и от друга е факт, обуславящ прилагането на ПАМ.

По изложените съображения оспорената заповед № РД-14-2923/13.10.2021г., в частта по т. 1, е законосъобразна, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от О. В. К., против т. 1 от Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-2923/13.10.2021г., издадена от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ С. към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: